

ความสยองขวัญ ชัยชนะ และงานแต่งงาน

เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

การถ่ายทอดผ่านดาวเทียมของ ซีอีเอส - 12 กันยายน 2004

ขอบคุณทุกท่านที่มาร่วมการประชุมในวันนี้ แม้ท่านไม่ทราบว่าผู้พูดคือใครก็ตาม ข้าพเจ้าตื่นเต้นมากที่ได้อยู่กับท่านที่นี่ในวันนี้ ขอขอบคุณที่มาร่วมการประชุม แต่ท่านมาจากที่ไหนกันบ้าง (ไม่ต้องตอบครับ เราไม่มีเวลาให้ท่านตอบ) แม้ข้าพเจ้าจะมองไม่เห็นทุกท่าน แต่ก็ตื่นเต้นใจมากที่มีผู้คนประมาณ 80,000 คน ร่วมชมการถ่ายทอดผ่านดาวเทียมในที่ต่างๆ ทั่วโลก เราขอต้อนรับทุกท่านและขอบคุณที่ท่านเข้าร่วมการประชุมและเชิญข้าพเจ้ามาพูด

ข้าพเจ้าต้องขอโทษแทนซิสเตอร์ฮอลแลนด์ด้วย เธออยากอยู่กับเรามาก แต่ต้องอยู่ในสูสตัน เท็กซัสที่นี่เพื่อช่วยดูแลหลานสาวคนใหม่ซึ่งเกิดจากบุตรสาวและบุตรเขยของเรา ถ้าท่านที่รวมกันอยู่ในสูสตันแล้วค่อยๆ เหลียวไปมองหลังห้อง ท่านอาจจะเห็นคุณยายตัวเล็กๆ น่ารักแอบนั่งอยู่แถวหลังแสรั่งทำเป็นนักศึกษาศาสนาชั้นก็ได้ ข้าพเจ้าทราบดีว่าเธอคู่สาวแคไหน หนุ่มๆ ทั้งหลาย แต่ได้โปรด เธอมีเจ้าของแล้ว ข้าพเจ้าซาบซึ้งในการสนับสนุนของเธอที่นั่นมากเท่าๆ กับเสมือนเธอจะอยู่เคียงข้าพเจ้าที่นี่คืนนี้ ข้าพเจ้านำความรักของเธอมารักษาให้ท่าน และหน้าที่ของคุณยายในเวลาเช่นนี้เท่านั้นที่ทำให้เธอมาอยู่กับเราที่นี่ไม่ได้ซิสเตอร์ฮอลแลนด์ครับ ผมรักคุณ

ตามที่หลายท่านทราบมา ข้าพเจ้ากับซิสเตอร์ฮอลแลนด์เพิ่งกลับจากงานมอบหมายสองปีในซิติที่ซึ่งเราเคยนั่งอยู่กับคนหนุ่มสาวและนักศึกษาศาสนาชั้นในศูนย์สเตรคโลกออกไปครึ่งโลกเพื่อชมการถ่ายทอดจากสำนักงานใหญ่ของศาสนจักร เราารู้สึกถึงพระวิญญาณของพระเจ้าและความรักของผู้นำด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรู้สึกถึงมิตรภาพของผู้คนหลายพันคนทั่วโลกที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกันเหมือนกับท่านที่มีความเชื่อเหมือนกัน และต้องการสิ่งเดียวกันเพื่ออนาคตที่เพียบพร้อมและมีความสุข

คืนนี้ข้าพเจ้าคิดถึงเพื่อนหนุ่มสาวในซิติมาก แต่คิดถึงเพื่อนทุกคนของเราที่มีอยู่ทั่วโลก ในอังกฤษ ฝรั่งเศส เกาหลี ญี่ปุ่น

ออสเตรเลีย ไนจีเรีย และยูเครนไม่น้อยไปกว่ากัน รวมทั้งท่านที่อยู่ทั่วอเมริกาเหนือด้วย “*Bienvenidos*” (ขอต้อนรับ) ทุกท่าน ไม่ว่าท่านจะพูดภาษาใด โปรดรู้ว่าข้าพเจ้ารักท่าน มีพลังมากทีเดียวในกลุ่มของเรา ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอพระวิญญาณและพรของพระเจ้าอยู่กับเราทุกคนและปรารถนาอย่างยิ่งว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดจะมีค่าต่อท่านบ้าง

ความสยองขวัญ

ข้าพเจ้าต้องการพูดกับท่านคืนนี้เกี่ยวกับความวิตกกังวลต่อเงื่อนไขในโลกและการทำทนายบางอย่างที่เราเผชิญทั้งในบ้านและต่างแดน แน่ใจว่ามีการทำทนายอยู่เสมอในทุกยุคและทุกสมัยการประชุมแต่เมื่อวานนี้ 11 กันยายน เป็นวันครบรอบ 3 ปีของเหตุการณ์รุนแรงและคาดไม่ถึงซึ่งเขย่าขวัญคนทั้งโลก แน่ใจว่าสิ่งที่ตามมาจากการกระทำนั้นส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตหลายด้านที่โลกถูกบีบบังคับให้เป็นไป บางทีด้วยวันครบรอบเช่นเมื่อวานนี้ ทำให้ความหวาดกลัวและความกังวลใจเกี่ยวกับวันเวลาของเราสมัยนี้ยังอยู่ในใจท่านในวันนี้

ไม่ว่าจะเป็นเช่นไร แน่ใจว่าเพื่อนบ้านเรา พลเมืองของประชาชาติที่เรากำลังถ่ายทอดการประชุมของเราออกไปในคืนนี้ ตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน 2001 ออกสันขวัญแขวน กลัวมากขึ้น ตื่นตระหนกเพราะเหตุการณ์ระหว่างประเทศ และเกือบทุกคนนำคำว่า “*สยองขวัญ*” มาใช้ใหม่ ไม่กี่ปีก่อนส่วนใหญ่คำนี้จะสงวนไว้ใช้กับการโฆษณาภาพยนตร์เกรดบีและนวนิยายของสตีเฟนคิงก็เท่านั้น น่าเศร้าจริงๆ ที่ปัจจุบันเราเห็นคำนี้ทุกวันในหนังสือพิมพ์และเป็นเรื่องปกติในการพูดคุย แม้แต่เด็กๆ รวมถึงเด็กนักเรียนในรัสเซียต้องรับรู้โลกที่เราอาศัยอยู่ จะได้รับผลกระทบอย่างโหดร้ายและนองเลือดจากคนที่เรียกว่า “ผู้ก่อการร้าย” และยังมีความเสียหายประเภทอื่นๆ อีก ทั้งจากธรรมชาติและอย่างอื่นซึ่งบันทึกไว้ในข่าวและเตือนใจเราว่าชีวิตอาจบอบบาง ชีวิตอาจมีเหตุการณ์พลิกผันที่สำคัญยิ่ง

ยุคสุดท้าย

ในสภาวะการณ์เช่นนี้ ข้าพเจ้าทราบว่าคุณหลายท่านเคยสงสัยในใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้มีอะไรเกี่ยวข้องกับกาลอวสานของโลกและชีวิตของท่านที่อยู่ในนั้น หลายคนถามว่า “นี่คือเวลาแห่งการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและทั้งหมดที่พยากรณ์ไว้เกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นหรือ แน่แน่นอน หลังเกิดเหตุ 11 กันยายนไม่นาน ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งถามข้าพเจ้าด้วยความจริงใจและเต็มไปด้วยศรัทธาว่า “เอลเดอร์ฮอลแลนด์ครับ นี่เป็นช่วงวันเวลาสุดท้ายหรือครับ” ข้าพเจ้าเห็นความจริงจิ่งในสีหน้าและความกลัวบางอย่างในดวงตาของเขา และต้องการขจัดความหวาดระแวง ข้าพเจ้าคิดว่าบางทีถ้าถอดเขาและใช้อารมณ์ขันก็อาจช่วยให้เขากลายความวิตกได้บ้าง ข้าพเจ้าถอดเขาพลาญพูดว่า “เอลเดอร์ ผมอาจจะไม่ใช่คนฉลาดที่สุดแม้แต่ผมก็ยังรู้จักชื่อของศาสนาจักร” จากนั้นเราก็พูดคุยกันเกี่ยวกับการเป็นสิทธิชน “ยุคสุดท้าย” ข้าพเจ้าบอกว่า “ไอ้ เอลเดอร์ เราอยู่ในวันเวลาสุดท้าย แต่ไม่มีอะไรใหม่เลยเกี่ยวกับเรื่องนั้น การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตามสัญญาเริ่มต้นจากภาพที่ปรากฏครั้งแรกของศาสดาโจเซฟ สมิธในปี 1820 ด้วยเหตุนี้เราจึงเห็นการเสด็จมาครั้งที่สอง และวันเวลาสุดท้ายเปิดฉากขึ้นเมื่อประมาณ 184 ปี และเรานั้นใจได้ว่าเราอยู่ในวันเวลาสุดท้าย—หลายต่อหลายปีของวันเวลาสุดท้าย” ข้าพเจ้าพูด จับมือเขาอย่างเป็นมิตร และให้กลับไปทำงานของเขา

เขายิ้ม ดูเหมือนจะสบายใจมากขึ้นที่ได้ฟังเช่นนั้นและไปทำงานของเขา ข้าพเจ้าจะเห็นว่าเขาจบงานเผยแผ่ที่ประสบความสำเร็จนานแล้วและเวลานี้คงอยู่ที่บ้านอย่างมีความสุขดำเนินชีวิตของเขาต่อไป หรืออาจจะนั่งฟังการประชุมนี้ที่ไหนสักแห่ง นั่งมองหาคอรัล! (เขาน่าจะทำเช่นนั้น)

ข้าพเจ้าอยากบอกว่า ข้าพเจ้าทราบว่าชายหนุ่มคนนี้กำลังถามอะไร จริง ๆ แล้วเขาหมายความว่า “ผมจะจบมิชชั่นใหม่ จะศึกษาหาความรู้ไปทำไม ผมจะได้แต่งงานหรือเปล่า ผมจะมีอนาคตใหม่ ผมจะมีความสุขในวันข้างหน้าบ้างไหม” ข้าพเจ้าตอบท่านเหมือนที่ตอบเขาเมื่อสามปีก่อน “มีแน่นอน—มีสำหรับทั้งหมดที่ถามมา”

เกี่ยวกับเวลาที่แน่นอนของการเสด็จครั้งที่สองซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย

และทุกคนจะเห็นนั้นพร้อมกับเหตุการณ์ที่ปั่นป่วนวุ่นวาย ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อใด นอกจากนี้ ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีก็กล่าวว่า *ตัวท่านเองก็ไม่ทราบว่าเกิดขึ้นเมื่อใด* และนั่นเพราะ *ไม่มีใคร* รู้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า *แม้แต่เทพในสวรรค์ก็จะไม่รู้* (ดู มัทธิว 24:36)

เราควรสังเกตเครื่องหมายและอ่านความหมายของฤดูกาลต่างๆ เราควรดำเนินชีวิตให้สอดคล้องที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ เราควรแบ่งปันพระกิตติคุณกับทุกคนเพื่อเขาจะได้รับพรและความคุ้มครอง แต่เราไม่สามารถและต้องไม่ขวัญเสียเพียงเพราะเหตุการณ์นั้นและเหตุการณ์รอบตัวจะเกิดขึ้นในอนาคต ในเวลาที่ไม่มีความรู้ เราจะหยุดดำเนินชีวิตไม่ได้ เราควรดำเนินชีวิตให้ดียิ่งกว่าแต่ก่อน ทั้งนี้ก็เพราะนี่คือสมัยการประทาน *ความสมบูรณ์* แห่งเวลา

ที่พูดเช่นนั้นเพราะเมื่อไม่นานมานี้—คิดว่าหลังเหตุการณ์ 11 กันยายน—ข้าพเจ้าได้ยินความเห็นที่นำหาคู่และเต็มไปด้วยความหวาดกลัวมากจากบางคนที่อยู่ในวัยเดียวกับท่านเกี่ยวกับคำถามที่ผู้สอนศาสนามันนั้นมีอยู่ในใจ ข้าพเจ้าได้ยิน *ท่าน* บางคนพูดว่า *ท่าน*—สงสัยว่าจะไปเป็นผู้สอนศาสนา หรือเรียนหนังสือหรือวางแผนงานอาชีพไปทำไมถ้าโลกที่เราอยู่ไม่มีความแน่นอนเอาเสียเลย แม้แต่คนที่เป้นแฟนกันยังพูดว่า “เราไม่รู้ว่าจะแต่งงานหรือไม่ในยามแปรปรวนเช่นนี้”

ที่แย่ที่สุดคือ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของคนที่เป็นแต่งงานบางคนถามว่า ควรหรือไม่ที่เขาจะให้กำเนิดบุตรในโลกที่มีแต่ความสยองขวัญและจวนประสบบกับมหันตภัยของยุคสุดท้าย ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่าเจตคติเช่นนั้นทำให้ข้าพเจ้ากังวลใจมากกว่าอัลเลาะห์เสียอีก ข้าพเจ้ามีเพียงสองเรื่องที่จะพูดกับใครก็ตามที่เป็นห่วงอนาคต ข้าพเจ้าพูดด้วยความรักจากใจ

หนึ่ง เราต้อง *ไม่*—ปล่อยให้ความกลัวและบิดาแห่งความกลัว (ซาตาน) เบนเราออกจากศรัทธาของเราและการดำเนินชีวิตอย่างสอดคล้อง ไม่ว่าจะทำอยู่ด้วยใจ หรือสภาวะใด มีคำถาม *ตลอดเวลา* เกี่ยวกับอนาคต คนหนุ่มสาวหรือคู่หนุ่มสาวทุกคนในทุกยุคต้องเดินด้วยศรัทธาไปสู่สิ่งที่ไม่แน่นอน *ตลอดเวลา*—เริ่มจากแอดัมและอีฟขณะก้าวอย่างไม่ค่อยมั่นใจออกจากสวนอีเด็นเป็นครั้งแรก แต่นั่นไม่เป็นไร นี่คือการทุกอย่างจะเรียบร้อย ขอให้สอดคล้อง พระผู้เป็นเจ้าทรงควบคุมดูแล พระองค์ทรง

รู้จักชื่อของท่านและความต้องการของท่าน

ศรัทธา ในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ นี่คือหลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณ ดังกล่าวไว้ในเพลงสวดของประธานเดย์ลีย์เพื่อรำลึกถึงผู้บุกเบิกของเราในอดีต “ศรัทธาในทุกย่างก้าว” แต่เช่นเดียวกับผู้บุกเบิกเหล่านั้น ท่านต้องก้าวต่อไป หนึ่งก้าว แล้วอีกหนึ่งก้าว และอีกก้าว นั่นคือวิธีที่จะทำงานสำเร็จ ทำให้เป้าหมายบรรลุ และยึดพรหมแดนได้ ถ้าพูดให้สูงกว่านั้น นี่คือนิยามสร้างโลก และนี่คือวิธีสร้างโลก *ของท่าน*

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงคาดหวังว่าท่านจะมีศรัทธาและความเด็ดเดี่ยวมากพอ วางใจในพระองค์พอที่จะก้าวต่อไป ดำเนินชีวิตต่อไป และร่ำเรียนต่อไป อันที่จริง พระองค์มิได้ทรงคาดหวังให้ท่าน *เผชิญ* อนาคตเท่านั้น (ฟังแล้วออกจะดูน่ากลัวและดูเฉยชาไปสักหน่อย) พระองค์ทรงคาดหวังให้ท่าน *อ้าแขนรับและหล่อหลอม* อนาคต—ให้รักอนาคตและร่ำเรียนดีในอนาคต และเบิกบานในโอกาสของท่าน

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงรอโอกาสอย่างพระทัยจดจ่อที่จะตอบคำสวดอ้อนวอนของท่านและทำให้ฝันของท่านเป็นจริง เหมือนดังที่พระองค์ทรงทำมาตลอด แต่พระองค์ทรงทำไม่ได้หากท่านไม่สวดอ้อนวอนและพระองค์ทรงทำไม่ได้หากท่านไม่ฝัน สรุปแล้ว พระองค์ทรงทำไม่ได้หากท่านไม่เชื่อ

ข้าพเจ้าจะขอใช้ความรู้ที่มีอยู่มากมายเกี่ยวกับนิทานก่อนนอนของเด็ก ท่านเลือกได้ว่าจะเป็นไก่แบบไหน ท่านเลือกเอาเองว่าจะเป็นเหมือน “ลูกเจี๊ยบ” ที่วิ่งพลางตะโกนพลางว่า “ฟ้ากำลังถล่ม ฟ้ากำลังถล่ม” หรือจะเป็นเหมือนแม่ไก่ที่น้อยสีแดงที่ก้าวฉับๆ ไปข้างหน้า ทำในสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์ ไม่สนใจว่าใครช่วยหรือไม่ช่วยท่าน หรือใครเชื่อหรือไม่เชื่ออย่างที่ท่านเชื่อ

พอแค่นี้จะครบสำหรับนิทานเรื่องไก่ ลองพิจารณาพระคัมภีร์สักสองข้อซึ่งพูดถึงคนที่อยู่ในช่วงกลียุค

ข้อแรกจากคำสอนและพันธสัญญาภาค 101 ถ้าท่านจำได้ การเปิดเผยนี้เกิดขึ้นเมื่อสิทธิชนที่รวมกันในมิสซูริกำลังประสบการข่มเหงอย่างหนัก เป็นการข่มเหงที่แสนสาหัส ผู้ชนไล่พวกเขาออกจากบ้าน ความมั่งร่ำรวยและแม้ความเกลียดชังไล่หลังพวกเขาจากเมืองหนึ่งไปเมืองหนึ่งขณะที่หลบภัย สิทธิชนที่หวาด

หวั่นเหล่านี้สูญเสียชีวิต ผงสัตว์เลี้ยง เสื้อผ้า เครื่องเรือน พืชผล และทรัพย์สินส่วนตัวจำนวนมาก เขาได้ยื่นคำขู่มามากทุกวัน ข้าพเจ้าคิดว่านี่เป็นช่วงเวลาที่ยอันตรายและยุ่งยากที่สุดเท่าที่ศาสนาจักรเคยประสบ—ข้าพเจ้าขอพูดว่า “เต็มไปด้วยความสยของขวัญ”—ต่อมา คำต่างๆ เช่น “โรมของฮอน” และ “กุกลิเบอร์ตี” ได้เข้ามาอยู่ในคลังศัพท์ของเรา และในความทรงจำของเรา—ตลอดกาล

แต่ในเวลาอันน่าหวาดหวั่นเช่นนั้น พระเจ้าตรัสกับผู้คนของพระองค์ว่า

“ให้ใจของเจ้าสบายเกี่ยวกับไซอัน เพราะเนื้อหนังทั้งปวงอยู่ในมือเรา จงนิ่งและรู้ว่าเรคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

“ไซอันจะไม่ถูกย้ายออกจากที่ของมัน ทั้งที่ถูๆ ของมันกระจัดกระจายไป

“คนที่ยังอยู่ และมีใจบริสุทธิ์จะกลับมาและมาสู่มรดกของเขา พวกเขาและลูกหลานของเขา ด้วยเพลงแห่งความสุขอันเป็นนิจที่จะเสริมสร้างที่รกร้างของไซอัน—

“และสิ่งทั้งหมดนี้เพื่อคำของศาสดาจะได้นำสำเร็จ” (ก.พ. 101: 16-19)

ดังนั้น เพื่อนหนุ่มสาวทั้งหลาย ขอให้ท่านสบายใจเกี่ยวกับไซอัน และจดจำนิยามสำคัญที่สุดของไซอันที่เราเคยได้รับ—ผู้มี “ใจบริสุทธิ์” (ก.พ. 97:21) ถ้าท่านจะรักษาใจให้บริสุทธิ์ ท่าน ลูกๆ และหลานๆ ของท่านจะร้องเพลงแห่งความสุขอันเป็นนิจขณะเสริมสร้างไซอัน—และท่านจะไม่ถูกย้ายออกจากที่ของท่าน

อีกข้อหนึ่งที่ข้าพเจ้าพูดถึงคือ พระดำรัสของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดถึงสาวกของพระองค์ขณะพระองค์เผชิญการตรึงกางเขนและขณะที่สาวกเผชิญความกลัว การก่อกวน และการข่มเหง เกี่ยวกับช่วงเวลาแห่งความยากลำบาก ในคำแนะนำครั้งสุดท้ายที่พระองค์ทรงให้สาวกในชีวิตมรรตัยและโดยทรงทราบดีว่ามีอะไรอยู่เบื้องหน้าพระองค์และเบื้องหน้าเขา พระองค์ตรัสว่า “เราได้บอกเรื่องนี้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิดเพราะเราได้ชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33)

ดังนั้น ในโลกแห่งความทุกข์ยาก—และจะมีความทุกข์ยากมากมายตลอดเวลา—เราจงระลึกถึงศรัทธาของเรา เราจงนึกถึงคำสัญญาและคำพยากรณ์ *อื่นๆ* ที่ให้ไว้ ทั้งหมดที่ทำให้เราอุ่นใจ และเราจดจำชีวิตที่ดียิ่งขึ้น ด้วยความกล้าหาญและองอาจมากกว่ายุคใดๆ ในประวัติศาสตร์

พระคริสต์ทรงเอาชนะโลกและทรงทำทางตรงไว้ให้เราในแดนทุรกัณดาร พระองค์ตรัสกับเราในสมัยของเราว่า “จงคาดเอาของเจ้าและพร้อมไว้ คูเถิด อาณาจักรเป็นของเจ้า และศัตรูจะไม่ใช่ชนะ” (ค.พ. 38:9) เราจงคาดเอา เรามาร้องเพลงแห่งความสุขอันเป็นนิมิตด้วยความร่าเริงยินดีกันเถิด

ชัยชนะ

เรื่องนี้นำเข้าสู่อีกประเด็นหนึ่งที่เกี่ยวข้องกันซึ่งข้าพเจ้าต้องการพูดถึงเกี่ยวกับวันเวลาที่ท่านและข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ในช่วงที่เราวิตกกังวล เรามักจดจ่อ (เหมือนผู้สอนศาสนาหนุ่มคนนั้น) อยู่กับคำว่า “ยุคสุดท้าย” ของชื่อนั้น

แต่คืนนี้ข้าพเจ้าขอให้ทุกท่านจดจ่ออยู่กับคำว่า “สิทธิชน” ของวลีนั้น นี่คือการประกอบของชื่อศาสนาจักรที่เราควรเอาใจใส่ควรเอาใจใส่ตั้งแต่เดี๋ยวนี้ จงนึกถึงพรที่เราได้รับ นึกถึงยุคสมัยอันน่าทึ่งที่เรามีชีวิตอยู่ คิดถึงพรทางเศรษฐกิจ การศึกษา วิทยาศาสตร์ และทางวิญญาณที่เราเป็นอย่างที่ *ไม่มี* ยุคใดหรือคนใดในประวัติศาสตร์โลกเคยมีมาก่อน แล้วพิจารณาความรับผิดชอบของเราที่ต้องดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรในช่วงเวลานี้

สมัยของการประทานที่ยิ่งใหญ่นี้

เรากำลังปรากฏตัวบนเวทีของความเป็นมรรตัยในสมัยการประทานใหญ่สุดของพระกิตติคุณเท่าที่เคยให้แก่มนุษยชาติและเราต้องทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด

นี่คือข้อความที่ข้าพเจ้าชอบอ้างจากศาสดาโจเซฟ สมิท “การเสริมสร้างไซอันเป็นอุดมการณ์ที่ผู้คนของพระเจ้าเป็นผู้ในทุยุคสมัยให้ความสนใจ เป็นหัวข้อที่ศาสดา บุโรหิต และกษัตริย์สาธยายด้วยความพอใจเป็นพิเศษ พวกท่านตั้งตาคอยวันเวลาที่เราจะมีชีวิตอยู่ด้วยความคาดหวังอันน่ายินดี ร้อนรุ่มด้วยความคาดหวังอันน่ายินดีและเลิศล้ำ พวกท่านร้องเพลง เขียน และพยากรณ์ถึงวันเวลาของเรา...เราเป็นผู้คนอันเป็นที่โปรดปราน

ซึ่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรง [เลือก] เพื่อทำให้ยุคสุดท้ายเฟื่องฟู”²

สังเกตคำยืนยันคล้ายกันนี้จากวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ในปี 1894—ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องเตือนความจำท่านถึงการทำทนายอันทักหนาสาหัสที่ประธานวูดร็ฟฟ์เผชิญ ข้าพเจ้าคิดว่า สมัยนั้น ในตะวันตกคงน่ากลัวเท่าๆ กับช่วงเวลาที่ย้ำพุดถึงในมิสซูรี ศาสดาถูกตัดขาดจากโลกภายนอก อัครสาวกอยู่ในคุก ความกลัว (ในคำพุดของประธานวูดร็ฟฟ์) ว่าทั้งประเทศจะหันมาต่อต้านผู้คนของเรา เตรียมทำสงครามกับศาสนาจักร³

แม้กระนั้น ท่านกล่าวท่ามกลางความยุ่งยากว่า “พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทรงอยู่กับคนพวกนี้ เราจะได้รับ การเปิดเผยทั้งหมดที่ต้องการ ถ้าเราจะทำหน้าที่ของเราและเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า...ขณะที่ข้าพเจ้า...มีชีวิตข้าพเจ้าอยากทำหน้าที่ของตนเอง ข้าพเจ้าอยากให้อิทธิชนยุคสุดท้ายทำหน้าที่ของเขา...ความรับผิดชอบของเขาใหญ่หลวงและยิ่งใหญ่ พระเนตรของพระเจ้าและของศาสดาผู้บริสุทธิ์ทั้งหมดเฝ้าดูเรา นี่เป็นสมัยการประทานอันเลิศล้ำที่พุดไว้นับแต่โลกเริ่มต้น เรามารวมกัน...โดยพลังและพระบัญชาของพระเจ้า เรากำลังทำงานของพระเจ้า...ขอให้เราจงทำพันธกิจของเราให้ลุล่วง”⁴

สุดท้าย ขอข้าพเจ้าแบ่งปันข้อความนี้ที่มาจากประธานซิงค์ลีย์ ศาสดายุคปัจจุบันของเราผู้นำทางเราขณะนี้ผ่านช่วงเวลาทำทนายในโมงของเรา ท่านหยิบยกเรื่องที่ประธานวูดร็ฟฟ์สนใจมากกล่าวในการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนที่เพิ่งผ่านมาโดยบอกเราทุกคนว่า

“คนรุ่นเราเป็นผลเก็บเกี่ยวครั้งสุดท้ายของทุกคนที่ล่วงไปก่อนเรา การได้ชื่อว่าเป็นสมาชิกของศาสนาจักรเท่านั้นยังไม่พอ ข้อผูกมัดอันศักดิ์สิทธิ์อยู่บนเรา ขอให้เรายอมรับและทำให้สำเร็จ

“เราต้องดำเนินชีวิตในฐานะผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์ โดยมีความใญ่บุญต่อทุกคน ตอบแทนความชั่วด้วยความดี สอนวิถีของพระเจ้าโดยตัวอย่าง และทำการรับใช้มากมายที่พระองค์ทรงวางไว้ให้สำเร็จ

“ขอให้เราดำเนินชีวิตคู่ควรกับของประทานแห่งความสว่าง ความเข้าใจ และความจริงนิรันดร์ ซึ่งฝ้านตราทุกอย่างของอดีตจนมาถึงเรา ด้วยเหตุผลบางอย่าง ในหมู่คนที่เดินบนโลกนี้ เราถูก

นำออกมาในฤดูกาลที่โดดเด่นและเลิศล้ำนี้ จงขอบพระทัยและ
เหนือสิ่งอื่นใด จงชื่อสัตย์”⁵

น่าสนใจที่ในข้อความ 3 ข้อความเหล่านั้น ศาสดาของเราไม่ได้
จดจ่ออยู่กับความสยองขวัญของช่วงเวลาที่ท่านมีชีวิตอยู่และ
ล้างร้ายของยุคสุดท้ายที่เราทุกคนมีชีวิตอยู่ขณะนี้ แต่พวกท่าน
รู้สึกว่าจะต้องพูดถึงโอกาสและพร และเหนือสิ่งอื่นใดถึงความรับ
ผิดชอบ เราต้องไขว่คว้าสิทธิพิเศษที่เสนอให้เราในสมัยการประ
ทานประเสริฐสุดนี้ ข้าพเจ้าขอบบรทัดหนึ่งจากคำกล่าวของ
ศาสดาโจเซฟ สมิธที่ว่า ศาสดา ปุโรหิต และกษัตริย์ในสมัยก่อน
“ตั้งตาคอยวันเวลาที่เราจะใช้ชีวิตด้วยความคาดหวังอันน่ายินดี
ร้องเพลง เขียน และพยากรณ์ถึงวันเวลาของเรา” พวกท่านยินดี
เรื่องอะไร ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพวกท่านไม่ได้จดจ่ออยู่กับความสยอง
ขวัญและเรื่องเศร้า ถ้อยคำของบราเดอร์รูดอล์ฟฟีมีดังนี้ “พระ
เนตรของพระเจ้าเป็นเจ้าและของศาสดาผู้บริสุทธิ์ทั้งหมดเฝ้าดูเรา
นี่เป็น*สมัยการประทานอันเลิศล้ำ*ที่พูดไว้นับแต่โลกเริ่มต้นมา”
และประธานอิงค์ลีย์กล่าวอีกครั้งว่า “ [เฝ้า] อันตรายทุกอย่าง
ของอดีตจนมาถึงเรา ด้วยเหตุผลบางอย่าง ในหมู่คนที่เดินบน
โลกนี้ เราถูกนำออกมาในฤดูกาลที่โดดเด่นและเลิศล้ำนี้ จง
ขอบพระทัยและเหนือสิ่งอื่นใด จงชื่อสัตย์”

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะทั้งหมดนั้นทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร แต่ความ
วิตกที่ไม่จำเป็นของข้าพเจ้าเกี่ยวกับช่วงเวลาที่เรามีชีวิตอยู่พลัน
สลายไปสิ้น ข้าพเจ้ารู้สึกถ่อมและตื่นเต็นทางวิญญาณ ได้รับแรง
บันดาลใจกับโอกาสที่เราได้รับ พระผู้เป็นเจ้าทรงเฝ้าดูโลกของ
พระองค์ ศาสนาจักรของพระองค์ ผู้นำของพระองค์ และ
แน่นอน พระองค์ทรงเฝ้าดูท่าน ขอให้เราเพียงมั่นใจว่าเรามี
“ใจบริสุทธิ์” และเราชื่อสัตย์ ท่านจะได้รับพรมากเหลือเกิน
ลูกและหลานของท่านช่างโชคดีเหลือเกิน

ลองคิดดูนะครับ นับแต่ยุคพระกิตติคุณเรื่อยมาไม่มีใครเคยเข้า
ใกล้พรที่เราได้รับเลย—รวมทั้งบิดามารดาของเรา ในหลายกรณี
—ได้รับพรอย่างที่ท่านและข้าพเจ้าได้รับ

ลองนึกถึงความช่วยเหลือที่เราได้รับในการนำแสงสว่างแห่งพระ
กิตติคุณไปสู่โลกที่มีดมน เรามีผู้สอนศาสนาประมาณ 55,000 คน
เห็นได้ชัดว่ามากในวันเวลาของเรายิ่งกว่าช่วงเวลาใดในทุกยุค
ของประวัติศาสตร์โลกนับแต่ต้นมา และตัวเลขนั้นซ้ำกันเหมือน

เดิม *ทุกสองปี* โดยคนที่ออกไปแทนคนที่อยู่มาก่อน เราต้องการ
เพิ่มขึ้น เรามีสิทธิชนอยู่ใน 170 กว่าประเทศ เราพิมพ์พระคัม
ภีร์ เกือบ 100 ภาษา

หลังจาก 6,000 ปี หรือราวๆ นั้นเมื่อมีพระวิหารหนึ่งแห่งในซีก
โลกตะวันออก (สร้างขึ้นใหม่สองหรือสามครั้งแต่เป็นพระวิหาร
หลังเดิมบนเขาลูกเดม คือเขาโมริยาห์ในเจอร์ซาเล็ม) และมีพระ
วิหารสองหรือสามแห่งในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์มอรมอน ปัจจุบันเราอยู่ในยุคที่พระวิหารทวีขึ้นเร็วมากจนเราแทบจะตาม
ไม่ทัน ไม่กี่นาทีก่อนเรามีพระวิหารเปิดดำเนินการ 119 แห่ง
และข้าพเจ้ามั่นใจจะมีประกาศให้สร้างอีก

ยังมีความอัศจรรย์ของคอมพิวเตอร์ที่ช่วยเราจัดเก็บข้อมูลประ
วัติครอบครัวและประกอบพิธีการความรอดอย่างเป็นระบบเพื่อ
ไล่คนตายของเรา ยังมีการคมนาคมสมัยใหม่ที่อำนวยความสะดวก
ประธานสูงสุด อัครสาวกสิบสอง และเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านอื่น
เดินทางไปทั่วโลกและเป็นพยานด้วยตนเองถึงพระเจ้าต่อสิทธิ
ชนทุกคนในทุกประเทศ ยังมีอีกว่า ถ้าเราไปเองไม่ได้ เราสามารถ
“ส่ง” ดังพระคัมภีร์กล่าว การถ่ายทอดผ่านดาวเทียมไปได้
เหมือนที่เรากำลังใช้คืนนี้ (ดู ก.พ. 84:62)

ยังมีองค์ประกอบ *ทั้งหมด* ของการศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
การสื่อสาร การคมนาคม การแพทย์ โภชนาการ และการ
เปิดเผยที่อยู่รอบ และเราเริ่มตระหนักสิ่งที่เทพโมโรไนพบได้
เมื่อท่านกล่าวแก่เด็กหนุ่มศาสดาโจเซฟ สมิธ ซึ่งอ้างอิง
ศาสดาโยเอล ศาสดาในสมัยพันธสัญญาเดิมว่า ในวันเวลาสุดท้าย
พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเทพวิญาณของพระองค์แก่ “มนุษย์*ทั้ง
ปวง*” และทั่วโลก ทั้งมนุษยชาติจะได้รับพรโดยแสงสว่างซึ่งเข้า
มาในทุกแขนงแห่งความอดสาหัส ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นฟู
พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ (โยเอล 2:28 เพิ่มตัวเอน ดู
โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:41)

เราพิจารณาพรทั้งปวงนี้ที่เรามีในสมัยการประทานของเราแล้วเรา
จึงหยุดชั่วขณะเพื่อทูลพระบิดาในสวรรค์ว่า “พระองค์ *ยิ่งใหญ่*”
และ พระองค์ *กรุณา*ยิ่ง”¹²

ความจริงแล้วข้าพเจ้ามีทฤษฎีเกี่ยวกับสมัยการประทานและผู้นำ
ครอบครัว และผู้คนที่มีชีวิตอยู่ในสมัยนั้น ซึ่งศาสดาโจเซฟ
ประธานวูดร็อฟฟี และประธานอิงค์ลีย์พูดถึง ข้าพเจ้าคิดอยู่บ่อยๆ

เกี่ยวกับผู้นำเหล่านั้นและสภาพอันตรายที่พวกท่านประสบ พวกท่านเผชิญช่วงเวลาที่ย่างยากมากและส่วนใหญ่ *ไม่* ประสบความสำเร็จในสมัยของท่าน ในที่สุดการละทิ้งความเชื่อและความมิดก็มาถึงทุกยุคสมัยในประวัติศาสตร์ก่อนหน้านี้ แท้จริงแล้ว จุดมุ่งหมายทั้งหมดของการฟื้นฟูพระกิตติคุณในยุคสุดท้ายนี้คือ การฟื้นฟู *ไม่* สามารถอยู่รอดได้ในสมัยก่อนและด้วยเหตุนี้จึงต้องดำเนินการในยุคสุดท้ายเพื่อจะมีชัย

เราทราบการทำทนายที่ลูกหลานของเอบราแฮมเผชิญ และยังคงเผชิญอยู่ เราทราบปัญหาของโมเสสกับชาวอิสราเอลที่ออกจากอียิปต์แต่ไม่สามารถเอาอียิปต์ออกจากตนเองได้ อิชยาห์คือศาสดาที่เห็นการหายไปทางเหนือของคอนสแตนติโนเปิล เยเรมีย์ เอสเคียล และดาเนียลล้วนเป็นศาสดาระหว่างตกเป็นเชลย เปโตรยากอบ ยอห์น และเปาโล บุคคลยิ่งใหญ่แห่งพันธสัญญาใหม่ทุกคนเห็นการละทิ้งความเชื่อคือคลื่นเข้ามาในโลกในช่วงเวลา ก่อนพระเจ้าช่วยให้รอดจะจากไปด้วยซ้ำและแน่นอนขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ ลองคิดถึงศาสดาสมัยพระกัมภีร์มอรมอนสิครับ สมัยการประประทานดังกล่าวสิ้นสุดด้วยการสื่อสารอันเจ็บปวดระหว่างมอรมอนกับโมโรไนเกี่ยวกับสภาพอันลำบากที่เขาเผชิญและผู้คนที่เขาเรียกกำลังตกอยู่ในความระส่ำระสาย ความสยองขวัญ และความเสื่อมทราม

สรุปคือ การละทิ้งความเชื่อและความพินาศไม่แบบใดก็แบบหนึ่งคือชะตากรรมสุดท้ายของสมัยการประทานทั่วไปทั้งหมดที่เราจะมาแต่โบราณ แต่ทฤษฎีของข้าพเจ้ามีดังนี้ ชายหญิงที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้น ผู้นำในยุคที่ผ่านๆ มา สามารถดำเนินต่อไป เป็นพยานต่อไป และพยายามต่อไปอย่างที่สุดได้นั้น ไม่ใช่เพราะเขารู้ว่า *เขา* จะประสบความสำเร็จ แต่เพราะเขารู้ว่า *ท่าน* จะประสบความสำเร็จ ข้าพเจ้าเชื่อว่าเขาเกิดความกล้าและมีความหวังจากสภาพการณ์ของเขาไม่มากเท่าจากสภาพการณ์ท่าน จากหนุ่มสาวที่ยอดเยี่ยมผู้เข้าร่วมการประชุมหลายแสนคนทั่วโลกในคำคืนนี้ด้วยความพยายามอันแน่วแน่ที่จะทำให้พระกิตติคุณแพร่ออกไปและมีชัย

โมโรไนพูดกับเราผู้จะได้รับบันทึกของท่านในยุคสุดท้ายดังนี้

“ดูเถิด พระเจ้าทรงแสดงเรื่องยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์เกี่ยวกับสิ่งซึ่งจะต้องมาในไม่ช้าแก่ข้าพเจ้า ในวันนั้นเมื่อสิ่งเหล่านี้จะออก

มาในบรรดาพวกท่าน

“ดูเถิด ข้าพเจ้าพูดกับท่านราวกับท่านอยู่ต่อหน้า และที่จริงไม่อยู่ แต่ดูเถิด พระเยซูคริสต์ทรงแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นท่าน และข้าพเจ้ารู้การกระทำของท่าน” (มอรมอน 8:34-35)

ข้าพเจ้าคิดว่า *ไม่* วิถีใดก็วิธีหนึ่ง ศาสดาและอัครสาวกสมัยก่อนทุกคน เคยเห็นยุคสมัยของเราจริงๆ สิ่งที่ท่านเห็นทำให้ท่านมีกำลังใจในยุคของท่านที่ประสบความสำเร็จน้อยกว่า ท่านเหล่านั้นรู้เรื่องของเรามากทีเดียว ศาสดาเช่น โมเสส นีไฟ และน้องชายของเจเร็ดเห็นยุคสุดท้ายในภาพที่ละเอียดมาก บางสิ่งที่ท่านเห็นก็ไม่น่าพิงใจ แต่แน่นอนว่าคนรุ่นก่อนทั้งหมดได้กำลังใจจากการรู้ว่าในที่สุดจะมีสมัยการประทานหนึ่งซึ่งจะไม่ล้มเหลว

ยุคสมัยของเรา ไม่ใช่ของพวกท่าน เป็นวันที่ทำให้พวกท่าน “มีความคาดหวังอันน่ายินดีและเลิศล้ำ” และทำให้พวกท่านร้องเพลงและพยากรณ์ถึงชัยชนะ กล่าวโดยรวมคือ ยุคสมัยของเราคือยุคที่เหล่าศาสดาตั้งตาคอยนับแต่กาลเริ่มต้น และท่านเหล่านั้นยังอยู่ที่นั่น กำลังเชียร์เราอยู่ที่โลกแห่งวิญญาน แท้จริงแล้วโอกาสที่ *พวกท่าน* จะถือว่าตนเองประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ของ *เรา* และชัยชนะของ *เรา* ข้าพเจ้าชอบคิดว่าตนไปสู้รบในวันเวลาสุดท้าย เป็นตัวแทนเอลมาและอบินาได ในสิ่งที่ท่านวิงวอน เป็นตัวแทนเปโตรและเปาโลและการเสียดสของ ท่าน ถ้าท่านไม่ตื่นตื่นกับงานมอบหมายแบบนี้ในการแสดงแห่งประวัติศาสตร์ ท่านก็จะไม่สามารถตื่นตื่นได้

งานแต่งงาน

ข้าพเจ้าจะขอเพิ่มองค์ประกอบอีกอย่างหนึ่งเข้าไปในทักษะเรื่องสมัยการประทานที่คิดว่าจะมาโดยอัตโนมัติ เพราะนี่คือสมัยการประทานสุดท้ายและยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะสิ่งทั้งปวงจะบรรลุถึงจุดสูงสุดและสัมฤทธิ์ผลในยุคของเรา ด้วยเหตุนี้จึงมีความรับผิดชอบพิเศษจำเพาะอย่างหนึ่ง ความรับผิดชอบเจาะจงอย่างหนึ่งตกอยู่กับเราในศาสนาจักรเวลานี้ซึ่งไม่ได้เป็นแบบเดียวกับสมาชิกศาสนาจักรในยุคใดก่อนหน้านี้ ไม่เหมือนสมาชิกในสมัยของเอบราแฮมหรือโมเสส อิชยาห์หรือเอสเคียล หรือแม้แต่ในสมัยพันธสัญญาใหม่ของยากอบและยอห์น *เรา มีความรับผิดชอบที่ต้องเตรียมศาสนาจักรของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้าให้พร้อมต้อนรับพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า—ผู้เสด็จมาด้วย*

พระองค์เอง ในรัศมีภาพอันน่ายินดี *ในบทบาทมิลเลนเนียมของพระองค์* ในฐานะจอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย ไม่เคยมีสมัยการประทอนใจทำหน้าที่นั้น

ในภาษาพระคัมภีร์ เราคือกลุ่มคนที่ถูกระบุไว้ในประวัติศาสตร์ทั้งหมดว่าต้องเตรียมเจ้าสาวไว้รับการมาของเจ้าบ่าวและคู่ควรแก่การเชื้อเชิญให้ร่วมงานแต่งงาน (ดู มัทธิว 25:1-12; 22:2-14; ค.พ. 88:92,96) กล่าวโดยรวมคือ—ไม่ว่าจะใน ชีวิตของเราหรือของลูกหลานของเรา หรือเมื่อใดก็ตาม—กระนั้น ก็ตาม เรามีความรับผิดชอบในฐานะศาสนจักร และในฐานะสมาชิกของศาสนจักรนั้น ที่ต้องคู่ควรกับการให้พระคริสต์เสด็จมาหาเรา คู่ควรให้พระองค์ทักทายเรา ยอมรับเรา รับเรา และโอบกอดเรา ชีวิตที่เรามอบแด่พระองค์ในโมเมนต์ศักดิ์สิทธิ์นั้น *ต้อง* คู่ควรกับพระองค์

พระองค์ต้องยอมรับเรา

การปล่อยวางความกลัวอนาคตหรือความกังวลกับขนาดของหลุมหลบภัยหลังบ้านทำให้ข้าพเจ้ามีแต่ความยำเกรง ท่วมท้นไปด้วยสำนึกในหน้าที่ของการเตรียมชีวิตตนเอง (และไปจนถึงขนาดช่วยเตรียมชีวิตสมาชิกของศาสนจักร) ให้พร้อมรับวันที่พยากรณ์ไว้นานแล้ว พร้อมสำหรับการถ่ายโอนอำนาจ พร้อมสำหรับเวลาเมื่อเราจะทำการมอบศาสนจักรแด่พระองค์ผู้เป็นเจ้าของ

ข้าพเจ้าทราบว่ามีพระคริสต์เสด็จมา สมาชิกของศาสนจักร *ต้อง* มองและทำอย่างที่มีสมาชิกของศาสนจักรของพระองค์ *ควร* มองและทำถ้าเราอยากให้พระองค์ยอมรับ เราต้องทำงานของพระองค์และดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์ พระองค์ต้องทรงรู้จักว่าเราเป็นสาวกของพระองค์อย่างรวดเร็วและง่ายดาย ดังที่ประธานเจ. รูเบน คลาร์กเคยกล่าวว่า “ศรัทธาของเราต้องมองออกได้ *ไม่* ยาก”^๑

ใช่แล้ว ในเวลาสุดท้ายอันยิ่งใหญ่ ถ้าเราพูดว่าเราเป็นผู้เชื่อ เราควรแสดงให้เห็นความเชื่อนั้น ผู้เลี้ยงแกะรู้จักแกะของตนและในวันอันยิ่งใหญ่พระองค์ต้องรู้ว่าเราเป็นผู้ติดตามพระองค์ทั้งในการกระทำและคำพูด โดยแท้แล้ว นี่คือเหตุผลที่ประธานอิงค์ลีกล่าวไว้ว่า

แน่นอน นั่นคือสาเหตุที่ประธานอิงค์ลีกล่าวว่า “การ [ที่เราท่านและข้าพเจ้า ในสมัยของเรา *ในขณะนี้*] ได้ชื่อว่าเป็นสมาชิกของศาสนจักรเท่านั้นยังไม่พอ...เราต้องดำเนินชีวิตในฐานะผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์”^๑

ถูกแล้วครับ นี่คือยุคสุดท้าย ท่านและข้าพเจ้าควรเป็น *สิทธิชน* ยุคสุดท้ายให้ดีที่สุดเท่าที่เราจะทำได้—โปรดเน้นที่คำว่า “สิทธิชน”

สิ่งนี้จบลงเมื่อใด พระคริสต์จะทรงปรากฏต่อสาธารณชนอย่างผู้ชนะเมื่อใดและมิลเลนเนียมจะเริ่มเมื่อใด ข้าพเจ้าบอกท่านแล้วว่าข้าพเจ้าไม่ทราบ ที่ข้าพเจ้าทราบคือ ช่วงขณะแรกเริ่มของการเริ่มต้นเมื่อ 184 ปีที่แล้ว ข้าพเจ้าทราบว่าผลจากภาพที่ปรากฏครั้งแรกนั้น รวมทั้งสิ่งที่ตามมาหลังจากนั้น เราจึงมีชีวิตอยู่ในยุคที่ไม่เคยได้รับพรเช่นนี้มาก่อน พรที่ให้เราเพื่อจุดประสงค์ของการดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์และบริสุทธิ์จนเมื่อเจ้าบ่าวมาถึงในที่สุดและอย่างมีชัย พระองค์จะทรงเห็นควรให้เราไปทำงานแต่งงาน

ท่านและลูกหลานท่านจะมีอนาคตที่เป็นสุขในยุคสุดท้ายหรือไม่แน่นอนที่สุด—ท่านจะมีอนาคตที่สวยงาม งานแต่งงานทั้งหมดเป็นโอกาสที่มีความสุข จะมีความยากลำบากหรือไม่เมื่อคำเตือนและคำพยากรณ์อันเป็นกลางร้ายของยุคสุดท้ายจะสำเร็จ จะมีแน่นอน เคยมีเช่นนั้นอยู่เสมอๆ จงพร้อม คนที่สร้างบ้านบนศิลาอันยิ่งใหญ่ของพระคริสต์จะต้านลม ลูกเห็บ และหอกซัดในลมหมุนขนาดนั้นได้หรือไม่ ท่านรู้ว่าเขาจะต้านได้ ท่านสร้างบนพระวจนะที่ดี ท่านสร้างบนพระวจนะของพระองค์ “ศิลาบ่งชี้ซึ่งสร้างลูกเป็นรากฐานอันแน่นอน รากฐานซึ่งหากจะสร้างมนุษย์บนนั้นแล้วเขาจะตกไม่ได้” (ดู ฮีลามัน 5:12)

พี่น้องชายหญิงที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าฝากความรักและประกัยภยานไว้กับท่านว่า พระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงทรงพระชนม์เท่านั้น แต่พระองค์ทรงรักเรา และรัก *ท่าน* ด้วย ทุกสิ่งที่พระองค์ทำเป็นไปเพื่อประโยชน์ของเราและเพื่อคุ้มครองเรา มีความชั่วร้ายและโทมนต์ในโลกแต่ไม่มีความชั่วร้ายหรืออันตรายในพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา พระบิดาที่สมบูรณ์แบบและพระองค์จะทรงคุ้มกันเราจากพายุ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ไม่เพียงเป็นพระคริสต์ พระบุตรศักดิ์สิทธิ์ผู้ถือกำเนิดองค์เดียวของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่พระองค์ทรงพระชนม์ ทรงรักเรา โดยพลังและคุณความดีแห่งการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ เราจะมีชีวิตนิรันดร์ พระองค์ทรงพิชิตความตายและนรกเพื่อเราถ้าเราจะติดตามพระองค์ด้วยความซื่อสัตย์ และพระองค์ทรงพิชิตความกลัวในวิธีเดียวกัน

นี่คือศาสนาจักรและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก โจเซฟ สมิทเป็นศาสดาและกอร์ดอน บี. ลิงค์ลีย์เป็นศาสดาความจริงถูกนำกลับคืน ท่านและข้าพเจ้าโชคดีพอที่จะเกิดมาในยุคสมัยที่เรามีความรู้และความปลอดภัยทั้งหมดนี้

ข้าพเจ้าฝากพรอัครสาวกไว้กับท่านแต่ละคน ขอให้ท่านดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจ ด้วยการมองโลกในแง่ดี ศรัทธา และการอุทิศตน ข้าพเจ้าอวยพรท่าน ขอให้ท่านจริงจังกับการท้าทายของชีวิต แต่ไม่ต้องหวาดหวั่นหรือท้อถอย ข้าพเจ้าขอให้ท่านรู้สึกถึงปีติของสิทธิชนในยุคสุดท้าย อย่าได้มีความกังวลจนไม่เป็นอันทำอะไรหรือมีความสิ้นหวังอันบั่นทอนจิตใจ เรื่องเดียวที่ข้าพเจ้าอยากให้เราใคร่ครวญคือเรื่องของตัวเรา—เราจะดำเนินชีวิตให้ดียิ่งขึ้นและซื่อสัตย์มากขึ้นได้อย่างไร เพื่อพรทั้งหมดของสมัยการประทานอันยิ่งใหญ่นี้จะทยอยมาหาเราและคนที่เราสัมผัสชีวิตเขาและสอนเขา

“อย่ากลัวเลย ผุ่งแคะเล็กๆ...จงดูที่ [พระคริสต์] ในความนึกคิดทุกอย่าง อย่าสงสัย อย่ากลัว...เจ้ายังไม่เข้าใจว่าพระบิดาทรงมีพรยิ่งใหญ่เพียงใด...เตรียมไว้ให้เจ้า...จงรีบเร่งเกิด...อาณาจักรเป็นของเจ้าและพรของที่นั่นเป็นของเจ้าและของมีค่าของนิรันดรเป็นของเจ้า” (ค.พ. 6:34, 36; 78:17-18)

ข้าพเจ้าฝากพร ความรัก และพยานของอัครสาวกไว้กับท่าน พยานถึงความแท้จริงของสิ่งต่างๆ ในพระนามที่ทรงคุ้มครองของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ เอเมน

อ้างอิง

1. “Faith in Every Footstep,” *Ensign*, Jan. 1997, 15)
2. *History of the Church*, 4:609-10
3. Wilford Woodruff’s diary, Dec. 31, 1889, cited in James B. Allen and Glen M. Leonard, *The Story of the Latter-day Saints*, 2nd ed., rev. and enl. (1992), 420.
4. In James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vols. (1965-75), 3:258; ดูประธานอิงค์ลีย์ในการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2004 หรือ *Ensign*, May 2004, 83.
5. ใน Conference Report, Apr. 2004, 85; หรือ *Ensign*, May 2004, 84.
6. ใน Conference Report, Apr. 2004, 85 เน้นตัวเอง
7. ดู “พระองค์ยิ่งใหญ่” *หนังสือเพลงสวด* บทเพลงที่ 34
8. ดู *The Charted Course of the Church in Education*, rev. ed. (1994), 3-7.
9. ใน Conference Report *เดย์ไฮนา* พฤษภาคม 2004 หน้า 103